

Lag om ändring i skadeståndslagen (1972:207);

utfärdad den 10 juni 2010.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om skadeståndslagen (1972:207)²

dels att 3 kap. 6 § och rubriken till 3 kap. ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 3 kap. 5 och 11 §§, av följande lydelse.

3 kap. Skadeståndsansvar för annans vållande och för det allmänna

5 § En förälder som har vårdnaden om ett barn ska ersätta

1. personskada eller sakskada som barnet vållar genom brott, och

2. skada på grund av att barnet kränker någon annan på sätt som anges i 2 kap. 3 §.

Förälderns ansvar enligt första stycket är för varje skadehändelse begränsat till en femtedel av det prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som har fastställts för det år då skadehändelsen inträffade. Står barnet under vårdnad av två föräldrar, gäller begränsningen för dem gemensamt.

Om beloppet som anges i andra stycket inte räcker till full ersättning åt flera som lidit skada till följd av skadehändelsen, ska ersättningen sättas ned med samma kvotdel för var och en av de skadelidande.

6 § Ersättning enligt 1 eller 2 § för sakskada kan jämkas, om det är skäligt med hänsyn till föreliggande försäkringar eller försäkringsmöjligheter.

Ersättning enligt 5 § kan jämkas, om det är uppenbart oskäligt att föräldern ska betala skadeståndet med hänsyn till förälderns förhållande till barnet eller de särskilda åtgärder föräldern har vidtagit för att förhindra att barnet begår brott.

11 § Åklagaren är under de förutsättningar som anges i 22 kap. 2 § första stycket rättegångsbalken skyldig att i samband med åtalet förbereda och utföra målsägandens talan om sådant skadestånd som avses i 5 §.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2010.

¹ Prop. 2009/10:142, bet. 2009/10:CU23, rskr. 2009/10:296.

² Lagen omtryckt 2001:732.

SFS 2010:703

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Magnus Medin
(Justitiedepartementet)